

VERANTWOORDELIJKHEID

intention

Introductie

De intentie van dit artikel is om een nieuw paradigma over persoonlijke verantwoordelijkheid te creëren. Dit model biedt een geïntegreerde set van concepten, principes en voorbeelden die het individu motiveert om verantwoordelijk te zijn.

Verantwoordelijkheid gaat over het op een bewuste manier maken van keuzes in je leven. Vanuit verantwoordelijkheid kijk je fundamenteel anders naar het leven en is het mogelijk het leven anders te ervaren.

Het is niet altijd mogelijk de gebeurtenissen zelf te beïnvloeden – ook al kom je van een plek van verantwoordelijkheid.

Echter jouw beleving van, of de manier waarop jij je verhoudt tot de gebeurtenissen kun je ingrijpend veranderen door verantwoordelijk te zijn.

Verantwoordelijkheid en toerekenbaarheid

Deze twee begrippen zijn in de context van dit artikel niet uitwisselbaar, maar worden in de spreektaal naast elkaar gebruikt.

Toch zijn er enkele verschillen:

- Toerekenbaarheid is de vaardigheid om de gebeurtenissen in je leven aan jezelf toe te rekenen met de focus op het verleden. We bedoelen hiermee: Jij bent toerekenbaar, je bent altijd toerekenbaar geweest en je zult altijd toerekenbaar zijn voor je eigen leven. Het maakt niet uit wat de resultaten in je leven zijn, goed of fout, vrolijk of verdrietig, succesvol of niet succesvol, jij bent eigenaar van deze resultaten. Jouw leven is het leven dat jij creëert en jij alleen bent er op aan te spreken.
- Verantwoordelijkheid is de vaardigheid om te reageren met de focus op het nu en in de toekomst. Velen denken bij verantwoordelijkheid aan controle, verwijten, plicht, aanmaning, de schuld geven of krijgen, bela en (het is zwaar) en “moeten”, maar dat is het juist niet! *Verantwoordelijkheid is: het maken van bewuste keuzes met volledig besef van de beschikbare keuzemogelijkheden in een bepaalde situatie.*

Als je begrijpt wat verantwoordelijkheid is, dan is de bereidheid om verantwoordelijk te zijn een bevrijdend en energiek perspectief : jij bent degene die alles in jouw leven creëert en uitdraagt!

Wat betekent verantwoordelijkheid/toerekenbaarheid?

Verantwoordelijkheid/toerekenbaarheid: De bereidheid om te erkennen en te accepteren dat jouw input in een situatie, hoe klein die input ook mag lijken, cruciaal is in de situatie zoals deze is.

Input kan zowel actie als passiviteit zijn: het is alles wat bijdraagt aan het resultaat van een gebeurtenis/situatie. Input kan dus actief of passief zijn. Vaak zal jouw input passief zijn. Het is belangrijk te beseffen dat passieve input net zo belangrijk is als actieve input.

Wanneer je bemerkt dat iets gebeurt of staat te gebeuren en je negeert het (passieve input), dan is deze input op de situatie net zo cruciaal voor het resultaat als het geval waarin je actief aan de situatie had bijgedragen.

Meer subtiele - maar net zo belangrijke - input is de betekenis die jij aan situaties of gebeurtenissen toekent. We noemen deze betekenis ook wel een oordeel. Door te kijken naar een situatie en deze te wegen en interpreteren geef je ook input aan een situatie – ook al is deze niet tastbaar of passief.

A photograph of a sandy beach with several footprints. One footprint is particularly clear and shows the tread of a shoe. The sand is light-colored and the lighting creates soft shadows.

Waarom is verantwoordelijkheid zo belangrijk?

Wanneer je geen verantwoordelijkheid accepteert, dan zul je elk probleem verkeerd diagnosticeren. Nadat je een probleem verkeerd diagnosticeert, zal elke oplossing die je bedenkt niet werken. Dit is een wet van het leven, of je het nu leuk vindt of niet.

Vanaf het moment dat je geboren wordt is je verstand gehecht aan overleven en zelfbehoud, en zal het proberen te ontsnappen aan verantwoordelijkheid.

In de eerste jaren van ons leven is dit gericht-zijn op overleven erg zinvol. Het stelt je in staat om te binden met je ouders die jou voorzien van voedsel en bescherming. Je doet er alles aan om deze relatie met je ouders in stand te houden. Ook als jij hiervoor je eigen behoeften moet onderdrukken of zelfs opgeven.

Terwijl je opgroeit onder supervisie van je ouders, zijn er gebieden waarin jij jezelf ontwikkelt en andere gebieden waarin dit niet zo is. Naarmate je ouder wordt creëer je strategieën die je in staat stellen om om te gaan met die gebieden waarin jij jezelf als persoon niet ontwikkeld hebt. Dit zijn de gebieden die zich als “mislukking” in je leven laten zien.

Het is natuurlijk niet zo dat je hier mislukt, je bent alleen nog niet vaardig om hiermee om te gaan. Je hebt het nog niet geleerd. Het zou beter voor je zijn om dit onder ogen te zien, maar het is makkelijker om tegen jezelf te zeggen dat je een slachtoffer bent:

- Dat het je ouders' schuld is
- Gewoon pech
- De schuld van iemand anders
- Maar zeker niet die van jou

Het is spijtig, maar door tegen jezelf te zeggen dat het niet jouw schuld is, ontnemen je jezelf de mogelijkheid om te groeien in deze niet ontwikkelde gebieden van je leven.

Er zijn gebieden in je leven waar jouw onderontwikkeling in situaties in de vorm van weerstand optreedt. Deze weerstand laat zich meestal zien in de vorm van woede, je gekwetst voelen of frustratie. De weerstand is gecreëerd door het verstand. Jouw verstand wil niet naar dit onbekende terrein, maar kiest voor de veiligheid van het bekende.

Wanneer weerstand optreedt, dan is het belangrijk om altijd jezelf de volgende vraag te stellen: “ben ik ...(a) gecommitteerd om de in de wereld te staan en automatisch te reageren als een slachtoffer of (b) gecommitteerd om de wereld te verkennen en belangrijke veranderingen en mogelijkheden in mijn leven te creëren?”

De principes van verantwoordelijkheid

Het is belangrijk de principes van verantwoordelijkheid niet alleen te begrijpen maar ook volledig in je leven te integreren.

Er zijn consequenties verbonden aan het niet verantwoordelijk houden van anderen. Je ontnemt hen hiermee hun vaardigheden om het leven te leiden dat met vanuit een werkelijk verlangen wil. Ook laat je de kans liggen om jouw vaardigheid te ontwikkelen effectief naar anderen te zijn en hen aan te moedigen tot zelfontplooiing.

Is het jouw commitment om een verschil te maken voor anderen? Dan vereist het de strikte aandacht en oefening om de volgende principes te leren en in actie te komen.

Principe 1

Jij levert altijd input

Jouw invloed in een situatie mag dan misschien erg beperkt zijn (je kunt slechts doen wat je kunt doen), maar als je die invloed maximaal toepast dan verschijnt er wonderbaarlijk genoeg meestal een nieuwe mogelijkheid of kans (een die je nog niet eerder gezien hebt).

Principe 2

Kijk naar je input

Is het je intentie is om resultaten neer te zetten en meer effectief en krachtiger te worden? Kijk dan naar jouw input en vraag jezelf af: "heeft mijn input het gewenste resultaat opgeleverd?" Zo ja: goed nieuws! Zo nee, goed nieuws! Wat was dan wel werkelijk je intentie? Wat heb je geleerd van deze ervaring?

Intentie + actie = resultaat

Principe 3

Je hoeft niet te begrijpen hoe je verantwoordelijk bent om verantwoordelijk te zijn

In elke situatie mag je aannemen dat jij verantwoordelijk bent, ook als je niet direct ziet hoe. Neem aan dat je verantwoordelijk bent en stel jezelf de vraag: "Wat was precies mijn input" De bereidheid om input te erkennen is het enige dat nodig is om verantwoordelijk te zijn. Daarmee creëer je resultaten, vrijheid en kracht in je leven.

Principe 4

Om verantwoordelijkheid te kunnen ervaren in een situatie, moet je ervaren dat je een zekere keuze had in de zaak

Verplichtingen kunnen aangedragen worden, verantwoordelijkheid kan alleen vrijwillig gekozen worden. Verantwoordelijkheid vereist verbintenis en commitment. Echte verbintenis kan alleen verkregen worden als er sprake is van een keuze.

Principe 5

De manier waarop jij communiceert en nadenkt over de acties in jouw leven heeft effect op jouw gevoel van verantwoordelijkheid

De taal en de verbeelding die jij gebruikt in reflectie op jouw ervaring versterkt jouw houding en begrip van verantwoordelijkheid. De keuze van je woorden kan je namelijk ook minder verantwoordelijk maken.

Enkele voorbeelden:

Ik moet het doen	Ik wil het doen
Ik kan het niet doen	Ik kan het
Ik werd ziek	Ik maakte mezelf ziek

Principe 6

Verantwoordelijkheid is geen plicht of verplichting, plicht is geen verantwoordelijkheid

Soms zeggen mensen wel eens: "dat is mijn verantwoordelijkheid" terwijl ze bedoelen "het is mijn plicht".

In deze context het volgende:

Is het mogelijk om een plicht gebrekkig uit te voeren en tegelijkertijd volledig onverantwoordelijk te zijn? Bijvoorbeeld, organisaties zitten vol met mensen die hun werk perfect doen, maar falen op het punt van verantwoordelijkheid door te zeggen "Ik deed dit alleen maar, omdat zei dat ik dit moest doen!"

(Door dit statement te maken, ontkent men dat er geen enkele input was en dat men dus niet verantwoordelijk is.)

Is het mogelijk om in een plicht te falen op een verantwoorde manier?

Principe 7

Verantwoordelijkheid is geen plicht of verplichting, plicht is geen verantwoordelijkheid

Schuld betekent: je input erkennen en een moreel oordeel over jouw gedrag daarbij hebben. Het is ook mogelijk je input te erkennen zonder het morele oordeel te maken of te accepteren.

De verwarring van verantwoordelijkheid met schuld is de belangrijkste reden waarom mensen er huiverig voor zijn verantwoordelijkheid te aanvaarden of deze negeren.

Als verantwoordelijk betekent: de acceptatie van schuld, dan is het logisch dat men hiervoor wegloopt!

Principe 8

Schuld is geen verantwoordelijkheid.

In de loop der jaren hebben we in onze taal het woord "schuld" (ik ben de oorzaak/aanleiding van) vervangen door verantwoordelijkheid. Vooral in de politiek en in de sterk hiërarchische organisatie is dit duidelijk te merken.

Een voorbeeld hiervan is een minister die naar aanleiding van een politiek maatschappelijk lastig dossier zegt " ik neem de verantwoordelijkheid en treed af". Met andere woorden zegt de minister " je mag mij de schuld geven, ik neem die op me en doe boete door af te treden"

Bij schuld of jezelf schuldig voelen hoort vaak de emotie van schaamte. Een mens doet er alles aan om geen schaamte te ervaren. We hebben in onze taal dus maar bedacht om geen verantwoordelijkheid te nemen en die vooral aan een ander te geven of bij een ander neer te leggen. We zijn dan van de schaamte af of van het risico om schaamte te ervaren. Schaamte is de emotionele dood van het brein, dus hebben we het niet over schuld en verpakken we het in het begrip verantwoordelijkheid.

Principe 9

Het is mogelijk anderen verantwoordelijkheid bij te brengen

Dit principe houdt in dat jij volledig verantwoordelijk bent voor al jouw input. Bovendien wijs je anderen met zorg en op een neutrale manier op hun input en de dingen die jij en anderen niet zijn nagekomen.